

strax Celler — noiagtigt talt — inden 1ste Jan. 1851) skal tage Bestemmelse om de private Birkers Nedlæggelse, naar man dog er enig i, at Nedlæggelsen først skal finde Sted efterhaanden, som Vacance indtræder, og den ærede Rigsdagsmand anførte Intet om, hvorfor man desuagtet strax skulde tage Bestemmelse derom. Jeg siger, at han Intet anførte herfor — medmindre man vilde ansee det for Noget, som han yttrede om Placaten af 13de Decbr. 1793. Men det Argument betyder sandelig intet; thi hvad bestemmer denne Placat? Den gaaer ud paa, at Skifteforvaltningen paa Landet, forsaavidt den forhen havde været forestaaet af Amtmændene, skulde ved foresaldende Forandringer (enten ved Amtmændenes Afgang fra Embederne eller ved Amternes nye Inddeling), efterhaanden henlægges til Herredsfogderne og de kongelige Birkedommere, og at denne Forandring derhos i visse Jurisdictioner strax skulde iværksættes. Nu ere vi jo Alle med Lovudkastet enige i, at den patrimonielle Skiftejurisdiction skal ophøre fra 1ste Januar 1851; men Spørgsmaalet er, som sagt, om der tillige inden 1ste Jan. 1851 skal tages Bestemmelse om de private Birkers Nedlæggelse, og om Birkers Nedlæggelse eller deslige er der i Placaten slet ikke Tale. Jeg skal endnu kun bemærke, at, forsaavidt den samme ærede Taler med nogen Styrke har udtalt sig imod Lovudkastet, fordi det, efter hans Formening, skulde være i Strid med Grundlovens § 74, da turde han heri have Uret. Jeg har allerede i mit tidligere Foredrag under den første Behandling søgt at godtgjøre, at Lovudkastet er i god Harmonie med Grundloven. Hvad jeg herom tillod mig at bemærke, og, som kan læses i Rigsdagstidenden Side 1148—1149, skal jeg nu ikke gjentage. Jeg har idag ingen Grunde hørt derimod.

Scholer: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) yttrede, at Skiftevesenet var i sig en dømmende Myndighed. Jeg berigtigede det fra min Plads, idet jeg sagde, at det kun tildeels var en dømmende Myndighed, men saa svarede der mig fra flere Sider, at det var aldeles en dømmende Myndighed. Jeg vil nu kun, hvad der endog er sagt imod det, dog til Dplysning

for dem, der ikke have tænkt over Skiftevesenet, over Skifteforvaltningen og Skifteretten, ikke have tænkt paa, at der er en Forskjel paa Skifteforvaltningens administrative og judicielle Charakter, blot tillade mig at oplæse et Par Ord af den Mand, der pleier at ansøres som en Autoritet i Skiftevesenet, nemlig Hansen. Han siger; „Alt hvad de i Egenkab af Skifteforvaltere foretage dem, kan, eftersom det enten maa betragtes som en administrativ eller som en judicial Embedshandling, gjøres til Gjenstand enten for Paaklage til den overordnede Dyrighed eller for Paaanke til Dverretten“. Endvidere siger han paa et andet Sted: „Naget nu Skifteforvalterne have erholdt en dømmende Myndighed til at afgjøre de Trætter, som angaaende Delingen af den dem betroede Formuemasse maatte opstaae, altsaa tillige ere blevne Skifteretter, og Læren om denne Deel af deres Embeder unægteligt hører hjemme i Processen, saa bliver dog en stor Deel af Skifteforretninger tilbage som slet ikke staaer i nogen Forbindelse med Processen, nemlig den, der gaaer ud paa Formuens midlertidige Bestyrelse, og han beviser derefter, at der er Skifter, hvor der slet ikke bliver Tale om nogen dømmende Myndighed. Det maa vistnok ogsaa være det, som har ledet vore Lovgivere tidligere, naar de have overdraget Fattigvesenet at tage de Fattiges Boer under Behandling, og overdraget dem en saadan forvaktende Myndighed, saa at Underdommeren, den sædvanlige ordinaire Skifteforvalter, ikke engang kan komme ind i et Fattigbo, om der ogsaa gjøres Fordringer gjældende, med Hensyn til hvilke der maa afsiges en Kjendelse, som dog altid er forbunden med en udøvende Myndighed, en Kjendelse, som har udvillet sig saaledes, at Enhver, som ret interesserer sig for vor folkelige Retsudvikling, maa glæde sig over dette Begreb, som det efterhaanden har udvillet sig i den nyere Tid. En saadan Kjendelse, som man strengt taget kan henregne til den dømmende Myndighed pvide vi er ogsaa forbunden med Auktionsvesenet. Allerede 1735 blev det overdraget Fattigvesenet, at være Auktionsforvaltere, og altsaa ogsaa at affige den Kjendelse, som dermed er forbunden. Ved vor nye Blandsforordning have